

כוחות צה"ל ינחתו בכוויית - צנחנים אמריקאיים יתפסו את מיתקני הנפט...

חיבצע אלעדן

וזהיפך — האם לא יוכלו האמ"ן רוקאים לעשות עם הסובייטים עסקה מוקדמת, שתעניק למוס"קבה יד חופשית נגד סין, תמורת הסכמה סובייטית לתת לאמריקאים יד חופשית במרחב?

ל זה אפשרי. אך מעל לכל מזדקרת הנחה שאי-אפשר להתעלם ממנה: פלישה אמריקאית תיצור כמוס"קבה פיתוי עצום לקום ולהתערב במזרח הערבי.

בעיני שליטי הקרמלין, עשוי הי דבר להיראות כחורמנות היסטורית בלתי-חוזרת, מופנה היסטוריו בתולדות העולם.

העולם הערבי הוא מרכז העולם שלישי — תלת-היבשת האסיאתית-אפריקאית-לאטינית, שהצטרפותה לאחת מי שתי מעצמות-העל תבטיח לה את השליטה בעולם כולו.

מאז ראשית המהפכה הבולשביקית מבקרים שים הסובייטים להשיג יעד היסטורי זה. עימות ישיר בין ארצות-הברית לבין העולם הערבי יקרב יעד זה לטווח הישג היד הסובייטית.

האם יוכלו ראשי ברית-המועצות לעמוד או נגד? האם לא יתגברו או בחודרי החדרים של הקרמלין אנשי הקו הנוקשה, המואסים במדיניות ההפשרות הבינגושית? "מיבצע אלעדן" יהיה הימור על הקופה כולה. איש אינו יכול לנחש מראש איך יפול דבר.

אך מעל לכל החשבונות המעצמיים, יש בעימות כזה גורם הנראה מישיני על לוח-השירטוט, אך יהיה מכריע על לוח ההיסטוריה.

מיבצע מוסקטיר-קדש ניראה מושלם על גבי המפה. הכוח הצבאי המשולב של ברית-הברית, צרפת וישראל היה כביר, הכוח הצבאי המצרי היה אפסי. המיבצע פשוט לא יכול היה להיכשל.

אבל הוא נכשל. מדוע? בגלל כמה לוחמי-גירלה בעיר מורטסעיד? בגלל איומי-סרק סובייטיים? בגלל קריאת-סופיה אמריקאית?

לא. המיבצע התמוטט, וקבר תחתיו את שירי התקופה הקולוניאלית בעולם. מפני שהוא נגד את הרוח השלטת בעולם, את מצפון העמים, את השאיפות והחיקות של רוב המין האנושי.

הופעת חיילי שדוש המדינות ליד תעלת-סואץ עוררה נחשוש של התנגדות כבירה, שהציף את העולם. נמאל עבדי-אדינאצר הפך אגיד ערבי וג'ובר עולמי. כבר למחרת הי מיבצע קישה היה אף להכין איך תענה קישהו ברעתו שהוא יכול בכלל להציגה.

כל זה נכון פייכמה-זכמה לגבי מיבצע אלעדן. מבחינה טכנית, אפשר לבצע אותו. אין הוא קשה מבחינה צבאית. אבל גם אם לא יביא להתנגשות גרעינית אמריקאית-סובייטית, הוא יוליד מבול חדש — מבול של התרגשות וזעם שיציף את מרבית העולם, שיקומם גם את העמים המדיניים, שיעניק לעולם השלישי כוח-מחץ מדיני-פסיכולוגי אשר יקבור תחתיו את היוזמה האמריקאית.

יהיה זה אסון אם תשתלב ישי ראל במיבצע כזה בצורה כשדחי. ניצחון צה"ל במיבצע-קדש היה חסרי משמעות, לעומת הנק המדיני ההיסטורי שנגרם לישראל בעיקבות אותו מיבצע הרה-אסון, שסיווג את ישראל סופית כחלק מן העולם הקולוניאלי. יהיו הפירות המיידים של "מיבצע אלעדן" כאשר יהיו — התוצאה המכרעת תהיה שישאל את תחום במני עצמם סופית את הי דרך אל העולם הערבי, ואל העולם השלישי כולו, שבו צפון עתידנו הלאומי כטווח הארוך.

מו אדם בעל גישה הפוכה? אם קיסניג'ר עצמו ישתכר מן העוצמה הגתונה בידו, ויחליט להפעיל במרחב שיטות ויאטנאמיות?

אם יתכרר שכל הדיבורים על הרתעה וסחטנות לא היו אלא אמי צעיה-סוואה, ובמשך כל אותו זמן נעשו הכנות רציניות ביותר, מדיניות וצבאיות, לקראת שעת השי"ן?

ימנה-שאלה העיקרי המרחף על האפשרות של מיבצע כזה תלוי בכור זה וברצונה של ברית-המועצות להגיב עליו באמצעים צבאיים.

תגובה צבאית סובייטית תביא את העור

תיה המוסריים כלפי עם ישראל. היוקרה של צה"ל שוב תרקיע שחקים. הכל יחזור לקדמותו, כמו בימים הטובים של מיבצע מוסקטיר, שחלקו הישראלי נקרא מיבצע קדש.

השאלה היא: האם זה אפשרי?

מחשבה הראשונה היא: לא. אין זה אפשרי. זה גדול מדי. זה מטורף. אבל הרי אותו דבר נאמר גם בשנת 1956, אחרי שגמאל עבדי אדינאצר הלאים את חברת תעלת סואץ, וקולות בריטיים וצרפתיים השמיעו את הדרושה לתפוס את התעלה ככוח.

מיבצע מוסקטיר-קדש לא היה מצליח להפתיע לחלוטין את עמירעב, את הצי

בור הישראלי ואת העולם כולו, אלמלא היה הרעיון נראה או כל-כך חריג ובלתי-סביר. איש לא התייחס לאומים ברצינות, מטני שאיש לא האמין שאכן יעזו הבריטיים, הצרפתים והישראליים לבצע מעשה כה נועז.

כל אחד ממרכיבי הרעיון של "מיבצע אלעדן" כבר נדון בפומבי. הפרשן הצבאי האמריקאי המכובד, דרו מידלטון, סירסם לפני כמה חודשים את הרעיון שכוח של צה"ל יוטס לכוויית, כדי לתפוס את שדות-הנפט שם.

הנרי קיסניג'ר עצמו אמר שייתכן מיבצע אמריקאי לתפיסת שדות-הנפט, אם יהיה העולם המערבי נתון בסכנה של חנק. כאשר עוררה הערה זו ויכוח סוער, התייצב הי נשיא פורד בפירוש מאחורי קיסניג'ר. ידיעות שונות הופצו על הכנות תוכניות-לשעתי-החירום במטכ"ל הי אמריקאי ועל הכנותם ותירגומם של כוחות-הנחיתה, לעת הצורך.

השבועון טיים פירסם בגיליונו האחרון רשימה, המתרימה לתבוא מסי מומחים שיש להם מהלכים במטכ"ל האמריקאי, והמשרי טטת תוכנית דומה. לפיה, יוטסו שתי חטיבות של האוגדה המוסטת 82 של צבא ארצות-הברית לשהיה-תעופה של חילי האוויר הישראלי, ומשם לסעודיה. כוח משימה שני יבוא ממזרח, ויהיה מורכב מנושאות-מטוסים, מטוסים וחילי-נחיתה.

מקובל למנה שכל אלה אינם אלא ניסיונות אמריקאיים להפחיד ולהרתיע את הערבים. מול סחטנות-הנפט מופעלת סחיטת-הנשק. קיסניג'ר ביקש להזהיר את הערבים לבל ינקטו אמצעים קיצוניים מדי. בוודאי, אך מה יהיה אם... אם קיסניג'ר יפול מהר, ויבוא במקור

מיבצע אלעדן התחיל עם שחר, ביום השישי בשבוע.

קרני-השמש הראשונות גילו לעיני ה-תושבים הנדהמים של כוויית צי של מטוסי-סיינבלה. מייד לאחר-מכן החלו פורחים בשמיים המיבצענים הראשונים.

צנחני צה"ל השתלטו במהירות על נמלי-התעופה. מטוסי-התובלה האמריקאיים נחתו בדייקנות מופתית, בזה אחר זה, במסלולי-הנחיתה. מתוכם השי-תפכה החטיבה הראשונה של אוגדת הממשלה, בפיקודו של אריק שרון.

החיילים, שתוגלו היטב, מראש, על פי דגמי היעדים, מילאו את משימותיהם, כמעט מבלי להיתקל בהתנגדות. תוך זמן קצר היו שדות-הנפט של כוויית בידי צה"ל, יחד עם מוקדי-השילטון, התח-בורה והתיקשורת.

יחידות צה"ל שלטו בכוויית — והיו מנותקות מבסיסי-הבית. המרחק העצום, המפריד בין ישראל לכוויית, היה חשף להתקפת מטוסי-היירוט הסעודיים מ-תוצרת ארצות-הברית, והמטוסים הסורי-ריים והעיראקיים מתוצרת בריה"מ. זה לא הדאיג את מתכנני הפעולה.

ביום השישי אחרי-הצהריים פירסמה ממשלת ארצות-הברית אולטימטום לישראל ולכוויית, וכן לכל ארצות-הנפט הסמוכות למפרץ הפרסי.

פעולות-האיבה שפרצו בין ישראל ל-מדינות-ערב, נאמר בהודעה, מסכנות את אספקת-הנפט לארצות-המערב, ומאיימות על עצם קיומו הפיסי של העולם החופשי. משום-כך מודיעה ארצות-הברית לשני הצדדים הלוחמים, כי אם לא יודיעו תוך שעה אחת על הפסקת כל פעולות-האוי-בה, תיאלץ ארצות-הברית להתערב, כדי להגן על האינטרסים החיוניים של העור-לם המערבי.

האולטימטום נמסר בשעה 14.25. ב-שעה 15.25 בדיקו הופיע צנחני החי"ר המוטס של ארצות-הברית בשמי עומאן, האמירויות המאוחדות, סטאר, בחריין, סעודיה וכוויית. הם התגברו במהירות על ההתנגדות של הכוחות המקומיים, תוך הסתייעות במטוסי כוח-משימה ימי, שבמרכזו נושאות-המטוסים האטומית "אנטרפרייז", שבאה מאיי הפיליפינים, במקומות רבים נתפסו בארות-הנפט ב-מצב תקין. במקומות אחרים נגרמו נזקים בינוניים וכבדים לבארות, לצינורות ול-מיתקני נמלים, שפוצצו או הוצתו על-ידי העובדים, על-פי תוכניות מוכנות. המתנדסים האמריקאיים העריכו כי כל מיתקני הנפט יופעלו תוך שלושה חודשים, לכל היותר. בתקופת-הביניים יש-תמשו מדינות-המערב במצבורי-הנפט ש-הוננו לכך מראש.

כוח-הפלישה האמריקאי קיבל על עצמו לספק גם את כל הצרכים של חילי-המשלוח הישראלי, שנשאר בכוויית.

נשים רבים בישראל חולמים על כוח היום. שבו תבוצע פעולה מעין זו. נדמה להם שאין דרך מוכנה ויר-תר לשבור את סחטנות-הנפט הי ערבית. המאיימת על ישראל בהנף הדרגתי, מדיני וכלכלי.

אם ישלטו האמריקאים על מקורות-הנפט, בעזרת ישראל, תהדק מחדש הי ברית האמריקאית-ישראלית שתחלה מת-רופפת לאחרונה. בגלל מצוקת-הנפט. איי-רוסה, שפנתה עורף לישראל מפני שהי הערבית מונחת על גרונה התעשייתית, תי-כל שוב לנשום לרווחה, ולהיזכר בחובו